

Sygn. akt VI Ka 190/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Andrzej Tekieli

Protokolant Agnieszka Telega

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w J.M. Z.

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2020 r.

sprawy A. C. ur. (...) w B.

s. A. i A. z d. R.

oskarżonego z art. 158 § 1 kk

sprawy D. W. (1) ur. (...) w B.

s. P., A. z d. D.

oskarżonego z art. 158 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 3 lutego 2020 r. sygn. akt II K 727/18

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. C. w ten sposób, że w pkt I części dyspozytywnej wyroku w miejsce kary ograniczenia wolności wymierza oskarżonemu na podstawie art. 158 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki w kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy wobec oskarżonego A. C.;

III. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. (1);

IV. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze:

- od A. C. w kwocie 110 zł, w tym 100 zł opłaty za obie instancje,

- od D. W. (1) w kwocie 310 zł, w tym 300 zł opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	1	
----------------	---------------	---	--

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	VI Ka 190/20	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 3.02.2020 r. sygn. akt. II K 727/18		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		A. C.	Dotychczasowa niekaralność oskarżonego	Karta karna	241

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1	Karta karna	Dowód wiarygodny, niekwestionowany przez strony.			
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)					
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu			

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>1.obrazy przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4 oraz art. 5 § 2 i art. 7 k.p.k., nadto art. 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów która miała wpływ na treść wyroku a wynika z oparcia orzeczenia o sprawstwie oskarżonych na jednym dowodzie obciążającym – dowodzie z zeznań pokrzywdzonego, a także niekorzystnej dla oskarżonych interpretacji pozostałych dowodów, bez należytego uzasadnienia takiego stanowiska i na przyjęciu</p>
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>za udowodnione okoliczności obciążających oskarżonych, pomimo istnienia nie dających się usunąć wątpliwości, a w szczególności wykluczenie wiarygodności dowodu z wyjaśnień oskarżonych, korespondujących lub będących niesprzecznymi z zeznaniami wszystkich świadków w sprawie, także w części zeznań świadka pokrzywdzonego G. Ł., poddających w poważną wątpliwość możliwość popełnienia przez oskarżonych zarzucanych im czynów;</p>		
	<p>2. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mającego wpływ na treść wyroku:</p> <p>a. przez ustalenie niezgodnie z treścią dowodów</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

przeprowadzonych
na rozprawie
miejsca
popelnienia
przestępstwa
jako miejsca w
którym „lampy
uliczne dawały
światło” a zatem
miejsca na
skraju lasu,
usytuowanego
blisko ulicy i
parkingu, co
umożliwić miało
pokrzywdzonemu
rozpoznanie
oskarżonych
jako sprawców
zdarzenia
podczas gdy z
zeznań
świadców oraz
W. K. (1), P. P.
(2), S. P., M.
P., G. S., i D.
W. (2) wynika,
że zdarzenie
to mogło mieć
miejsce
wyłącznie w
głębi lasu, a
zatem w miejscu
nieoświetlonym,
co w efekcie
czyniło
niemożliwym
rozpoznanie
sprawców
zdarzenia przez
pokrzywdzonego;

b. przez
ustalenie
niezgodnie z
treścią dowodów
przeprowadzonych
na rozprawie, że
obrażenia ciała
pokrzywdzonego

w postaci
złamania kości
nosowych
powstały na
skutek
zdarzenia, do
którego miało
dojść po
zakończeniu
imprezy,
podczas
pokonywania
drogi przez
pokrzywdzonego
przez las
ok.godz.1:00
podczas gdy z
zeznań
świadków W. K.
(1), D. W. (2)
i P. P. (2) oraz
części zeznań
pokrzywdzonego
wynika, że do
powstania urazu
obrażeń nosa u
pokrzywdzonego
doszło na skutek
innego zdarzenia
niż opisane w
akcie oskarżenia
tj. na imprezie
ok. godziny
21:00 – 22:00,
na skutek
działania
nieustalonej
osoby, po czym
pokrzywdzony
pozostawał na
imprezie do
czasu jej
opuszczenia ok.
godziny 1:00
spożywając
znaczne ilości
alkoholu, co
mogło w
zasadniczy
sposób wpłynąć

	<p>na jego percepcję bólu oraz otrzymanych w wyniku pierwotnych zdarzeń obrażeń;</p>		
	<p>3.rażącej niewspółmierności (surowości) orzeczonej kary ograniczenia wolności wymierzonej:</p> <p>a. oskarżonemu A. C. przez wymierzenie temu oskarżonemu kary w wysokości 1 roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wysokości 40 godzin w stosunku miesięcznym na podstawie art. 158 § 1 k.k.;</p> <p>b. oskarżonemu D. W. (1) przez wymierzenie temu oskarżonemu kary w wysokości 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wysokości 40 godzin w stosunku miesięcznym na podstawie art. 158 § 1 k.k.;</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. 1</p> <p>Sąd I instancji nie naruszył w niniejszej sprawie zasady swobodnej oceny dowodów ani zasady rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść oskarżonych, swoje zaś stanowisko w sposób dostateczny argumentował w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Nie ulega wątpliwości że pokrzywdzony G. Ł. jednoznacznie i konsekwentnie wskazywał na A. C. i D. W. (1)</p>			

jako sprawców
jego pobicia.
Już podczas
pierwszego
przesłuchania w
postępowaniu
przygotowawczym
wymieniał
nazwiska
oskarżonych
jako sprawców
tego czynu,
opisywał także
ze szczegółami
przebieg
zdarzenia (k.3),
zeznania te
potwierdzał
podczas
kolejnych
przesłuchań, w
tym także w
czasie
konfrontacji z
oskarżonymi
(k.7-8, k.52 -55,
k.69 – 71, k. 142
odwrot – 144).
Sąd I instancji
wskazał powody
dla których dał
wiarę zeznaniom
pokrzywdzonego
obciążającym
oskarżonych, a
także zeznaniom
świadków W.
K. (1), P.
P. (2), S.
P., M. P.
, G. S., D.
W. (2), E.
P. w
poszczególnych
fragmentach
potwierdzających
wersję
pokrzywdzonego
(str. 1 – 2 oraz 4
- 5 uzasadnienia,

k.207, k.208
odwrót – 209
akt). Sąd
Rejonowy
wskazał
jednocześnie
dowody którym
nie dał wiary
(wyjaśnienia
oskarżonych,
zeznania
świadców M.
N., M. L., P.
M., N. G.)
podając powody
takiej oceny tych
dowodów (str.
3 oraz 5 -6
uzasadnienia, k.
208, k.209 -209
odwrót akt).
Zdaniem Sądu
Okręgowego tak
dokonana ocena
dowodów nie
narusza art.7
k.p.k. ani art.410
k.p.k.
Przypomnieć
należy że
przekonanie
Sądu o
wiarygodności
jednych
dowodów i
niewiarygodności
innych pozostaje
pod ochroną
prawa
procesowego, a
więc mieści
się w ramach
swobodnej
oceny dowodów
wtedy gdy 1.jest
poprzedzone
ujawnieniem w
toku rozprawy
całości i
okoliczności i

to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy; 2. stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego; 3. jest wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego argumentowane w uzasadnieniu (zob. wyrok SN z 9.11.1990 r., WRN 149/90 OSNKW 7-9/1991, poz.41). Warunki te spełnił Sąd I instancji w niniejszej sprawie.

Ad 2

Sformułowany zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest niezasadny. Z pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że ustalenia w zakresie miejsca pobicia

pokrzywdzonego,
w tym odnośnie
dobrego
oświetlenia tego
miejsca przez
pobliskie
latarnie uliczne
Sąd I instancji
poczynił w
oparciu o
przeprowadzone
na etapie
postępowania
sądowego
ogłędziny
miejsca
zdarzenia, w
których
uczestniczył
pokrzywdzony
G. Ł., ale
także obrońca
oskarżonych (k.
194 – 197).
Sąd Rejonowy
działając w
ramach zasady
swobodnej
oceny dowodów
władny był dać
wiarę dowodowi
z wyżej
wymienionych
ogłędzin. Wbrew
zarzutowi
skarżącego
ustaleniu
powyższemu nie
sprzeciwiają się
w sposób
jednoznaczny
zeznania
wymienionych w
apelacji
świadków.
Osoby
wskazywane w
zarzucie apelacji
m.in. W. K.
(1), P. P. (2),

S. P. nie byli bezpośrednimi świadkami pobicia pokrzywdzonego - fakt pobicia stwierdzili na podstawie obrażeń ciała pokrzywdzonego i jego opowiadania o przebiegu zdarzenia – w związku z czym nie precyzowali w zeznaniach czy doszło do niego w głębi lasu czy bardziej na skraju gdzie docierało światło z latarni będących na parkingu (k.9, k.11, k. 82 – 83, k.95 – 96, k.102 -103, k. 154 – 159). Podkreślić jednakże z naciskiem należy, że pokrzywdzony po wyjściu z lasu na parking kategorycznie mówił wymienionym świadkom, że pobili go A. C. i D. W. (1).

U pokrzywdzonego G. Ł. w dniu 3 maja 2018 r. stwierdzono obrażenie ciała w postaci złamania kości nosowych

powodujące
roztrój zdrowia
na okres poniżej
7 dni, a więc
takie o którym
mowa w art.
157 § 2 k.k.
(opinia biegłego
lekarza k.89).
Z materiału
dowodowego
istotnie wynika,
że w czasie
imprezy w
kompleksie
leśnym z 2 na
3 maja 2018
r. pokrzywdzony
został uderzony
w głowę przez
nieustaloną
osobę już ok.
22:00 i
świadkowie
zeczowali że z
nosa ciekła mu
wówczas krew
(k. 7 , k. 9, k.11 ,
k.82). niemniej
po pobiciu przez
oskarżonych
ok.godz.1:00
-2:00 gdy
pokrzywdzony
wyszedł z
kompleksu
leśnego na
parking także
miał
zakrwawiona
twarz w tym nos
(co obrazuje
choćby
zdjęcie k.22)
a świadkowie
którzy go
wówczas
widzieli określali
obrażenia jako
„świeże” (np.

zeznania
świadka W. K. k.
155). Z zeznań
pokrzywdzonego
wynika że w
czasie pobicia
przez
oskarżonych
został m.in.
kopnięty w
twarz, Sąd I
instancji władny
był więc ustalić
że obrażenie
stwierdzone w
opinii biegłego
zostało
spowodowane
na skutek
pobicia przez
oskarżonych.
Ustalenie to
ma jednak w
sprawie o tyle
drugorzędne
znaczenie, że
żadnemu z
oskarżonych nie
zarzucono
przestępstwa
spowodowania
obrażeń ciała, a
jedynie
przestępstwo
pobicia z art. 158
§ 1 k.k.

Ad 3

Zarzut rażącej
niewspółmierności
kary okazał się
zasadny w
części, a to
odnośnie
oskarżonego A.
C., nie
zasługiwał
natomiast na

uwzględnienie w odniesieniu do oskarżonego D. W. (1). O ile rola każdego z oskarżonych w popełnieniu przestępstwa na szkodę pokrzywdzonego była podobna i nie ma podstaw do różnicowania z tego powodu wymiaru kary, o tyle sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i właściwości każdego z oskarżonych za takim zróżnicowaniem przemawiają. O ile oskarżony D. W. (1) był wcześniej karany przez Sąd i to za przestępstwo przeciwko zdrowiu (k.109), o tyle oskarżony A. C. jest osobą dotychczas niekaraną (k.110, k.242). Zasadnie skarżący zarzuca że dla A. C. który – jak wskazuje obrońca – jest kierowcą w firmie przewozowej i w związku z tym ciągle przemieszcza się, kara

<p>ograniczenia wolności jest nadmiernie surowa i należało ją złagodzić poprzez wymiarzenie kary łagodniejszej tj. kary grzywny. Zarzut ten z powodu wskazanego powyżej nie mógł być natomiast uwzględniony w odniesieniu do drugiego z oskarżonych.</p>	
<p>Wniosek</p>	
<p>1.0 uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>2.0 zmianę zaskarżonego wyroku i wymiarzenie: a. oskarżonemu A. C. 6 miesięcy kary pozbawienia wolności i zastosowanie warunkowego zawieszenia na okres próby 2 lat ; b.oskarżonemu D. W. (1) 6</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>miesiący kary pozbawienia wolności i zastosowanie warunkowego zawieszenia na okres próby 2 lat;</p>		
<p>3.0 zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie:</p> <p>a. oskarżonemu A. C. kary w wysokości 1 roku ograniczenia wolności w formie potrącenia wynagrodzenia za pracę w wymiarze od 10% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym;</p> <p>b. oskarżonemu D. W. (1) kary w wysokości 1 roku ograniczenia wolności w formie potrącenia wynagrodzenia za pracę w wymiarze od 10% wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>4.0 zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie na podstawie art. 37a k.k.:</p> <p>a. oskarżonemu A. C. kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda;</p> <p>b. oskarżonemu D. W. (1) kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w wysokości 10 złotych każda;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>5.0 uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad. 1</p> <p>Wniosek niezasadny zważywszy na</p>		

całą argumentację przedstawioną powyżej.		
	<p>Ad.2</p> <p>Wniosek niezasadny wobec oskarżonego D. W. (1) z powodów wskazanych powyżej, także w odniesieniu do oskarżonego A. C. wniosek nie mógł być uwzględniony, kara pozbawienia wolności nawet z warunkowym zawieszeniem wykonania jest karą surowszą od kary ograniczenia wolności, w istocie jej wymierzenie byłoby orzeczeniem na niekorzyść oskarżonego.</p>	
	<p>Ad.3</p> <p>Wniosek niezasadny wobec oskarżonego D. W. (1) z powodów wskazanych powyżej, także wobec oskarżonego A.</p>	

C., zdaniem Sądu Okręgowego kara ograniczenia wolności również w formie potrącenia wynagrodzenia za pracę jest dla niego nadmiernie surowa, nadto może być orzekana wobec osoby pozostającej w stosunku pracy (art.35 § 2 k.k.) a obrońca nie przedstawił dowodów że oskarżony jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę (a nie np. umowy o dzieło).

Ad.4

Wniosek niezasadny wobec oskarżonego D. W. (1) z powodów wskazanych powyżej, uzasadniony natomiast w odniesieniu do oskarżonego A. C. mając na uwadze argumentację

	przedstawioną powyżej.	
	Ad.5 Wniosek niezasadny, brak było podstaw do uchylania wyroku.	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1Całość wyroku odnośnie oskarżonego D. W. (1) i		

<p>część wyroku odnośnie oskarżonego A. C., poza rozstrzygnięciem o karze.</p>		
<p>Zwiężle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Mając na uwadze powyższą argumentację Sąd Okręgowy utrzymał w mocy w całości zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. W. (1) i w części wobec oskarżonego A. C..</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>0.0.1 Rozstrzygnięcie o karze w odniesieniu do oskarżonego A. C..</p>		
<p>Zwiężle o powodach zmiany</p>		

<p>Sąd Okręgowy mając na uwadze argumentację przedstawioną powyżej zmienił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. C.. w ten sposób że w pkt I części dyspozytywnej wyroku w miejsce kary ograniczenia wolności wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 158 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. wnioskowaną w apelacji karę 100 stawek dziennych grzywny przy przyjęciu wysokości jednej stawki w kwocie 10 złotych.</p>			
<p>0.15.3. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>			
<p>0.15.3.1. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i></p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	

Zwiąże powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV.	Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 634 k.p.k. w zw. z art.627 k.p.k. Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze: od A. C. w kwocie 110 zł (100 zł. opłaty za obie instancje + 10 zł tytułem 1/2 ryczałtu za doręczenie pism), od D. W. (1) w kwocie 310 zł (300 zł. opłaty za drugą instancję + 10 zł tytułem 1/2 ryczałtu za doręczenie pism).	

7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonych		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość rozstrzygnięcia co do oskarżonych A. C. i D. W. (1)		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana